

DOLOŽKA ZLUČITELNOSTI

návrhu nariadenia vlády s právom Európskej únie

- 1. Navrhovateľ nariadenia vlády:** Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky
- 2. Názov návrhu nariadenia vlády:** Návrh nariadenia vlády Slovenskej republiky, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 377/2012 Z. z., ktorým sa ustanovujú požiadavky na ochranu zvierat používaných na vedecké účely alebo vzdelávacie účely
- 3. Predmet návrhu nariadenia vlády je upravený v práve Európskej únie:**
 - a) v primárnom práve
Zmluva o fungovaní Európskej únie, čl. 4 ods. 2 písm. d) a čl. 28 až 44 a 114.
 - b) sekundárnom práve
 - smernica Európskeho parlamentu a Rady 2010/63/EÚ z 22. septembra 2010 o ochrane zvierat používaných na vedecké účely (Ú. v. EÚ L 276, 20.10.2010), gestor: Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky.
 - c) nie je obsiahnutá v judikatúre Súdneho dvora Európskej únie
- 4. Závazky Slovenskej republiky vo vzťahu k Európskej únii:**
 - a) lehota na prebranie príslušného právneho aktu Európskej únie, príp. osobitná lehota účinnosti jeho ustanovení
Smernica 2010/63/EÚ už bola transponovaná a predloženým návrhom nariadenia vlády SR sa odstraňujú nedostatky transpozície uvedenej smernice.
 - b) informácia o konaní začatom v rámci „EÚ Pilot“ alebo o začatí postupu Európskej komisie, alebo o konaní Súdneho dvora Európskej únie proti Slovenskej republike podľa čl. 258 a 260 Zmluvy o fungovaní Európskej únie v jej platnom znení, spolu s uvedením konkrétnych vytýkaných nedostatkov a požiadaviek na zabezpečenie nápravy so zreteľom na nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 z 30. mája 2001 o prístupe verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie EÚ Pilot č. 8631/16/ENVI, znenie pripomienok Európskej komisie:
 - V článku 13 ods. 1 smernice sa členským štátom ukladá povinnosť zabezpečiť, aby sa postup nevykonával, ak sa na základe právnych predpisov Únie uznáva iná metóda alebo stratégia testovania na získanie sledovaného výsledku, ktorá si nevyžaduje použitie živého zvierat'a. Do vnútroštátneho právneho predpisu nebola transponovaná požiadavka, podľa ktorej má byť iná metóda alebo stratégia testovania na získanie sledovaného výsledku, ktorá si nevyžaduje použitie živého zvierat'a, uznaná „na základe právnych predpisov Únie“.

- V článku 14 ods. 1 smernice sa od členských štátov vyžaduje zabezpečiť, aby sa, pokiaľ to nie je nevhodné, postupy vykonávali v celkovej alebo lokálnej anestézii a aby sa používala analgézia alebo iná vhodná metóda na zabezpečenie minimálnej miery bolesti, utrpenia a strachu. Do vnútroštátneho právneho predpisu nebola transponovaná podmienka, že postupy sa vykonávajú v celkovej alebo lokálnej anestézii, „pokiaľ to nie je nevhodné“. Namiesto toho sa v transpozičnom ustanovení používa slovné spojenie „ak je to možné“. To predstavuje nesprávnu transpozíciu uvedeného ustanovenia smernice.
- V článku 16 ods. 2 smernice sa stanovuje, že odchyľne od odseku 1 písm. a) môže príslušný orgán za výnimočných okolností, a po veterinárnom vyšetrení zvierat'a, povoliť opätovné použitie zvierat'a, pokiaľ sa zviera nepoužilo viac ako raz v postupe, ktorý spôsobuje krutú bolesť, strach alebo porovnateľné utrpenie.
Vo vnútroštátnych právnych predpisoch chýba transpozícia článku 16 ods. 1 písm. a). To znamená, že na rozdiel od požiadavky v smernici, môže príslušný orgán povoliť opätovné použitie zvierat za výnimočných okolností, ak sú splnené podmienky uvedené v článku 16 ods. 1 písm. b) až d).
- V článku 20 ods. 3 smernice sa členským štátom ukladá povinnosť zabezpečiť, aby sa v prípade akejkoľvek významnej zmeny v štruktúre alebo fungovaní zariadenia chovateľa, dodávateľa alebo užívateľa, ktorá by mohla mať negatívny vplyv na dobré životné podmienky zvierat, požadovalo obnovenie schválenia. Podľa vnútroštátneho právneho predpisu sa obnovenie schválenia vyžaduje v prípade akejkoľvek zmeny v štruktúre alebo fungovaní zariadenia, a nielen v prípade významnej zmeny, ako sa vyžaduje v smernici. V tejto súvislosti je transpozičné opatrenie prísnejšie. Keďže však Slovensko neoznámilo toto opatrenie v súlade s článkom 2 smernice a vzhľadom na to, že toto opatrenie bolo prijaté po 9. novembri 2010, transpozícia sa považuje za nesprávnu.
- Pokiaľ ide o posledný odsek článku 23 ods. 2, na Slovensku sa požiadavka predložiť osvedčenie o získanom vzdelaní s celoštátnou platnosťou považuje za spôsob splnenia požiadaviek stanovených v článku 22 nariadenia vlády č. 377/2012 Z. z., ktorým sa transponuje článok 23 smernice. Smernica vyžaduje zavedenie systému, ktorý zabezpečí, aby osoba, ktorá nadobudla požadované vzdelanie a odbornú prípravu a pracovala pod dohľadom, až kým nepreukázala požadovanú spôsobilosť, bola posudzovaná na účely preukázania spôsobilosti. Z toho vyplýva, že dôkaz o získaní relevantného vzdelania sám osebe nezaručuje požadovanú spôsobilosť. Transpozičné ustanovenie sa zameriava najmä na vzdelanie (najmä zákon č. 39/2007) s „akreditovaným vzdelávacím programom“. Praktická odborná príprava a práca pod dohľadom až do preukázania spôsobilosti prinajmenšom čiastočne absentuje v transpozičných právnych predpisoch. § 37 písm. b) zákona č. 39/2007 sa týka požiadaviek na získanie, udržiavanie a preukázanie požadovaných spôsobilostí, ale vzťahuje sa len na odbornú prípravu týkajúcu sa usmrcovania zvierat. V tomto zákone sa takisto vyžaduje „udržiavanie znalostí“, a to každé 4 roky prostredníctvom vzdelávacích programov, ako aj to, aby sa osoby vykonávajúce tieto úlohy v tejto oblasti celoživotne vzdelávali. Nie je v ňom však stanovený jasný systém na preukázanie spôsobilosti po ukončení práce pod dohľadom.
- Do vnútroštátnych právnych predpisov nebol transponovaný článok 23 ods. 3. Hoci vnútroštátna právna úprava stanovuje požiadavky týkajúce sa vzdelávania a odborného

vzdelávania a požiadavky na získanie, udržiavanie a preukázanie požadovanej spôsobilosti na vykonávanie úloh týkajúcich sa postupov vykonávaných na zvieratách, neupravuje prvky uvedené v prílohe V (ktorá nebola transponovaná).

- V článku 34 ods. 4 smernice sa vyžaduje, aby sa primeraný podiel inšpekcií vykonával bez predchádzajúceho upozornenia. Vo vnútroštátnych právnych predpisoch sa uvádza, že „ďalšie kontroly“ sa môžu vykonávať bez predchádzajúceho upozornenia. To predstavuje nesprávnu transpozíciu, keďže podľa smernice by sa mal bez predchádzajúceho upozornenia vykonávať primeraný podiel inšpekcií, avšak transpozičné ustanovenie spája túto požiadavku iba s ďalšími kontrolami, t. j. inými kontrolami než tými, ktoré sú uvedené v ustanovení článku 34 ods. 3 smernice.
- V článku 38 ods. 1 písm. a) smernice sa stanovuje, aké kritériá sa overujú počas hodnotenia projektu. Jedným z kritérií, ktoré sa overuje je to, či je projekt odôvodnený z vedeckého alebo vzdelávacieho hľadiska alebo je požadovaný zákonom. Pokiaľ ide o projekty požadované zákonom, vnútroštátna právna úprava odkazuje na nariadenie vlády, ktorým sa ustanovujú požiadavky na kozmetické výrobky. Takýto odkaz zužuje rozsah pôsobnosti ustanovenia smernice a ako taký predstavuje nesprávnu transpozíciu.
- V článku 40 ods. 1 smernice sa udelenie schválenia projektu obmedzuje na postupy, ktoré boli predmetom hodnotenia projektu a klasifikácie krutosti týchto postupov. Vo vnútroštátnych právnych predpisoch sa vyžaduje len to, aby sa pri schvaľovaní projektu kládol dôraz na výsledky hodnotenia projektu a klasifikáciu krutosti, ale v smernici sa schválenie projektu obmedzuje na postupy, ktoré boli predmetom hodnotenia projektu a klasifikácie krutosti. Tento rozdiel predstavuje nesprávnu transpozíciu.
- Článok 41 ods. 1 smernice ukladá členským štátom povinnosť zabezpečiť, aby sa rozhodnutie o schválení prijalo a oznámilo žiadateľovi najneskôr do 40 pracovných dní od prijatia úplnej a správnej žiadosti, pričom táto lehota zahŕňa aj hodnotenie projektu. Hoci vo vnútroštátnej právnej úprave sa vyžaduje, aby príslušný orgán prijal rozhodnutie týkajúce sa schválenia projektu do 40 dní, nešpecifikuje sa v nej, že ide o 40 pracovných dní, ani to, že toto rozhodnutie by sa malo žiadateľovi oznámiť v tej istej lehote. Požiadavka počítat' 40-dňovú lehotu od prijatia úplnej a správnej žiadosti nie je transponovaná. V transpozičnom ustanovení sa neuvádza, že toto obdobie zahŕňa obdobie hodnotenia projektu.
- V článku 41 ods. 2 smernice sa stanovujú podmienky, za ktorých je možné predĺžiť lehotu na prijatie rozhodnutia o schválení o ďalších 15 dní. V transpozičnom ustanovení sa uvádza, že možnosť predĺžiť lehotu sa uplatní „ak to je potrebné“, a nie, „ak je to odôvodnené komplexnosťou alebo multidisciplinárnym charakterom projektu“. Keďže zmysel ustanovenia je menej špecifický, transpozícia sa považuje za nesprávnu. Možnosť predĺžiť lehotu na schválenie projektu iba raz nebola transponovaná. Rovnako nebola transponovaná ani požiadavka oboznámiť žiadateľa s dôvodmi predĺženia lehoty. Aj z týchto dôvodov sa transpozícia považuje za neúplnú.
- Článok 41 ods. 3 smernice je transponovaný neúplne, pretože do vnútroštátnych právnych predpisov nebola transponovaná požiadavka „čo najskôr“ informovať žiadateľa a uviesť lehotu, v rámci ktorej sa má prijať rozhodnutie.
- Článok 41 ods. 4 smernice je transponovaný neúplne, pretože v transpozičnom ustanovení sa neuvádza, že príslušný orgán by mal žiadateľa informovať „čo najskôr“.

- Článok 60 smernice, v ktorom sa od členských štátov vyžaduje, aby stanovili pravidlá týkajúce sa účinných, primeraných a odrádzajúcich sankcií za porušenie vnútroštátnych ustanovení prijatých na základe tejto smernice, nebol transponovaný do vnútroštátnych právnych predpisov.
- Článok 64 ods. 1 smernice, ktorým sa upravujú prechodné opatrenia, bol transponovaný nesprávne, pretože vnútroštátna právna úprava vylučuje z rozsahu pôsobnosti celého nariadenia vlády č. 377/2012 projekty schválené pred 1. januárom 2013, ktorých trvanie nepresahuje 1. január 2018, čo je v rozpore s požiadavkou smernice, podľa ktorej členské štáty neuplatňujú zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia prijaté v súlade s článkami 36 až 45. Ostatné články smernice sa však musia vzťahovať na projekty schválené od 1. januára 2013.
- Tabuľka 2.1 v oddieli B prílohy III bola transponovaná nesprávne, pretože podľa vnútroštátnych právnych predpisov je minimálna výška klietky pre králiky s hmotnosťou nad 5 kg stanovená na minimálne 20 cm, čo je v rozpore s požiadavkou smernice, podľa ktorej minimálna výška klietky musí byť najmenej 60 cm.
- Tabuľka 2.2 v oddieli B prílohy III bola transponovaná nesprávne, pretože podľa vnútroštátnych právnych predpisov je minimálna výška klietky pre samice králikov s hmotnosťou nad 5 kg stanovená na minimálne 20 cm, čo je v rozpore s požiadavkou smernice, podľa ktorej minimálna výška klietky musí byť najmenej 60 cm.
- Tabuľka 7.1 v oddieli B prílohy III bola transponovaná neúplne, pretože do vnútroštátnych právnych predpisov nebol transponovaný celý riadok týkajúci sa telesnej hmotnosti od 100 do 200 kg.
- Do vnútroštátnych právnych predpisov nebola transponovaná príloha V.
- Bod 7 oddielu B prílohy III bol transponovaný neúplne, napriek tomu, že toto ustanovenie smernice bolo transponované doslovne, ale zistilo sa, že nebol transponovaný odkaz na smernice uvedené v danom ustanovení. Transpozičné opatrenie odkazuje na nariadenia vlády, ktorými bola transponovaná smernica 91/629/EHS a smernica 2008/120/ES, ktorou bola zrušená smernica 91/630/EHS. Chýbajúci odkaz na smernicu 98/58/ES sa považuje za neúplnú transpozíciu malého rozsahu, pretože vo vnútroštátnych právnych predpisoch sa odkazuje na osobitný predpis, ktorého ustanovenia sa musia dodržiavať, a výpočet osobitných predpisov nie je úplný.

Z dôvodu nesprávnej transpozície smernice 2010/63/EÚ Európska komisia zaslala v súlade s čl. 258 Zmluvy o fungovaní Európskej únie Slovenskej republike formálnu výzvu – porušenie č. 2018/2160.

c) informácia o právnych predpisoch, v ktorých sú uvádzané právne akty Európskej únie už prebrané, spolu s uvedením rozsahu ich prebrania, príp. potreby prijatia ďalších úprav

- zákon č. 39/2007 Z. z. o veterinárnej starostlivosti v znení neskorších predpisov; rozsah - kompetencie a povinnosti
- nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 377/2012 Z. z., ktorým sa ustanovujú požiadavky na ochranu zvierat používaných na vedecké účely alebo vzdelávacie účely; rozsah - povinnosti
- vyhláška Ministerstva pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky

č. 436/2012 Z. z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti o požiadavkách na ochranu zvierat používaných na vedecké účely alebo vzdelávacie účely; rozsah: podrobné vykonávacie ustanovenia

- zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok).

Potreba prijatia ďalších úprav na základe požiadaviek Európskej komisie:

Požiadavky na poplatky a vymáhanie sankcií ako aj požiadavky na plnenie preukazovania získania odbornosti, spôsobilosti a zručnosti budú upravené v pripravovanej novele zákona č. 39/2007 Z. z. o veterinárnej starostlivosti v znení neskorších predpisov.

5. Návrh nariadenia vlády je zlučiteľný s právom Európskej únie:

úplne